

wykonania obowiązku określonego w § 2, kaucję w wysokości 50 zł za każdą nie dostarczoną tubę. Kaucja podlega zwrotowi z chwilą dostarczenia tuby przy jednoczesnym zwrocie pokwitowania

2. W przypadku niedostarczenia tuby przed upływem miesiąca od dnia złożenia kaucji, kaucja ulega przypadkowi na rzecz osoby uprawnionej do gospodarowania na prawach wyłączności złomem metali i stopów nieżelaznych. Jednocześnie z przypadkiem kaucji wygasa obowiązek zaofiarowania i dostarczenia tuby.

3. Ministrowie Przemysłu Ciężkiego oraz Handlu Wewnętrznego w drodze zarządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Finansów i ogłoszonego w Monitorze Polskim, określą formę wydawanych na kaucję

pokwitowań, sposób ewidencjonowania pobranych kaucji oraz sposób przekazywania tub i przypadków kaucji osobie, o której mowa w ust. 2.

§ 4. Rozporządzenie nie narusza przepisów o obrocie i gospodarowaniu złomem metali i stopów nieżelaznych.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Przemysłu Ciężkiego oraz Handlu Wewnętrznego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

215

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1950 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów o weryfikacji praw emerytalnych.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliźszego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 304).

§ 2. 1. Rozciąga się moc obowiązującą przepisów art. 13—17, 19 ust. 1 i 3 oraz art. 20—22 na osoby posiadające prawo do zaopatrzenia emerytalnego (uposażenia emeryta, pensji wdowiej, pensji sieroczej) z funduszy państwowych na podstawie innych przepisów niż wymienione w art. 1.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również osób posiadających prawo do świadczeń rentowych z tytułu ubezpieczeń społecznych, do zaopatrzeń emerytalnych z b. lokalnych funduszy samorządowych lub z budżetów b. związków samorządowych oraz do wszelkich innych rent i zaopatrzeń wynikających ze stosunku pracy, a przypadających z odrębnych funduszy emerytalnych lub z funduszy własnych instytucji i zakładów.

§ 3. Uprawnienia Ministra Skarbu określone w art.

22 przysługują odpowiednio właściwemu ministrowi w zakresie podległego mu zakładu lub funduszu emerytalnego.

§ 4. 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie weryfikacji praw emerytalnych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 316) stosuje się odpowiednio w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem z tym, że we wszystkich przypadkach powołanie Państwowego Zakładu Emerytalnego oznacza powołanie właściwego zakładu lub funduszu emerytalnego.

2. W sprawach dotyczących osób, posiadających prawo do świadczeń rentowych z tytułu ubezpieczeń społecznych (§ 2 ust. 2), przedstawicielem naczelnej władzy, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 3, jest delegat Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą osób posiadających prawo do zaopatrzenia emerytalnego z funduszy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

216

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1950 r.

w sprawie zwinięcia Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie i Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Łodzi oraz założenia Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie.

Na podstawie art. 19 ust. 3 i art. 57 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwiija się Wyższą Szkołę Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie i Wyższą Szkołę Gospodarstwa Wiejskiego w Łodzi.

§ 2. Tworzy się Wyższą Szkołę Rolniczą w Olsztynie jako państwową wyższą szkołą akademicką.

§ 3. Wyższej Szkole Rolniczej w Olsztynie nadaje się osobowość prawną.

§ 4. Studenci Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie i Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Łodzi stają się studentami Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie.

§ 5. Termin zakończenia działalności szkół, wymienionych w § 1, ustali Minister Szkół Wyższych i Nauki.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Szkół Wyższych i Nauki.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

217

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 21 kwietnia 1950 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji Studium Dziennikarskiego w Akademii Nauk Politycznych.

Na podstawie art. 20 i 75 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Oświaty z dnia 25 września 1948 r. w sprawie organizacji Studium Dziennikarskiego w Akademii Nauk Politycznych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 354) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Na Studium przyjmowani są studenci i absolwenci szkół wyższych akademickich i zawodowych.

2. Warunkiem przejścia na drugi rok Studium jest ukończenie I roku Studium i I roku szkoły wyższej oraz odbycie trzymiesięcznej praktyki w redakcji.

3. Warunkiem przejścia na trzeci rok Studium jest ukończenie II-go roku Studium oraz II-go roku szkoły wyższej.

4. Dyplom ukończenia Studium może otrzymać jedynie student posiadający dyplom szkoły wyższej.“

2) W § 4 wprowadza się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Studenci Studium, którzy nie są studentami lub absolwentami Akademii Nauk Politycznych, obo-

wiązani są w tej szkole dodatkowo wysłuchać wykładów i złożyć egzaminy z następujących przedmiotów:

R o k I

Materializm historyczny i dialektyczny
Historia doktryn i ruchów społecznych

R o k II

Ekonomia kapitalizmu

R o k III

Ekonomia socjalizmu i demokracji ludowej.

4. Od wymagań przesłuchania wykładów lub złożenia egzaminów z niektórych lub wszystkich przedmiotów wymienionych w § 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia mogą być zwolnieni studenci, którzy wykażą się egzaminami z tych przedmiotów, złożonymi w innych szkołach wyższych“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1949 r.

Minister Oświaty: w z. *E. Krassowska*

218

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 26 maja 1950 r.

w sprawie uposażenia pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie pracowników, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny, w przedsiębiorstwach lasów państwowych, utworzonych na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494).

§ 2. 1. Pracownicy przedsiębiorstw lasów państwowych otrzymują uposażenie zasadnicze według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	mieściennie zł
1	35.700
2	31.500
3	27.300
4	22.575
5	19.530
6	16.485
7	14.385
8	12.810
9	11.550
10	10.500
11	9.765
12	9.240

2. Uposażenie dyrektora naczelnego oraz dyrektorów w Centralnym Zarządzie Lasów Państwowych